

Deze rubriek doet verslag van bijzondere ontmoetingen tussen vogelaars en vogels. Dat hoeven niet persé bijzondere vogels te zijn. Maar iedereen beleeft wel eens ontroerende, grappige of andere unieke ervaringen bij het vogels kijken. Laat ons meegenieten. Stuur je verhaal in je eigen woorden (max 300) aan de redactie.

■ Antje Ehrenburg

JONGE BOSUIL
Foto: Tom van den Boomen

Het was op een avond nog niet zo lang geleden dat ik een kinderfeestje had begeleid in Middenduin: lekker de natuur in met tien jongens van tien jaar. Hartstikke leuk en ze hebben genoten. En u snapt het al: ook lawaai voor tien! Die jongens zijn nu eenmaal opgewonden als ze met z'n allen zijn, en eentje nog jarig ook! Enfin, na afloop nog napraten met de ouders en afscheid nemen, en daarna terug naar mijn fiets. Tjonge, wat geniet ik dan altijd extra, als ik na alle commotie van zo'n partijtje daarna heerlijk rustig alleen terugloop naar waar ik begonnen was, helemaal alleen te midden van de natuur, mijn oren nog 'natutend' van alle kabaal, de weldadige stilte in me opnemend. Zo ook die avond. Bij mijn fiets aangekomen - het was inmiddels al aardig donker geworden - hoor ik op eens geroep in de bomen. Hé, zouden dat jonge Bosuilen zijn? Zou best kunnen, half april. Ik nam het geluid op en stuurde het naar Henkjan Koning. En ja hoor, de volgende ochtend bevestigde hij me dat het inderdaad jonge bedelende Bosuilen waren! Die avond dus niets gezien, maar wel gehoord. Ook alleen op geluid kun je bijzondere ontmoetingen meemaken!